

T.C.
TEKİRDAĞ VALİLİĞİ

Ninemden Masallar

11 KARDEŞ

www.tekirdag.gov.tr

T.C.
TEKİRDAĞ VALİLİĞİ

11 KARDEŞ

Anlatan : Malik TUFAN
Derleyen : Manolya TUFAN
Resimleyen : Özgün ABAY - Begüm ÇÖL

www.tekirdag.gov.tr

Eski zamanlarda on bir fakir kardeş yaşarmış. Bu kardeşler, bir gün evden çıkıp bir tarlanın başına gitmişler. “Biz bu tarlayı ekip biçelim, eğer sahibi yoksa bu tarla bizim olur, sahibi varsa çalıştığımız için paramızı isteriz” demişler. Hemen çalışmaya başlamışlar. Tam o sırada bir dev gelmiş ve “Burada ne işiniz var?” diye sormuş. Kardeşler durumu deve anlatmışlar. Bu arada dev on bir kardeşin en küçüğüne okuma yazma bilip bilmediğini sormuş.

Çocuk da okuma yazma bildiği halde 'bilmiyorum' demiş. Dev bir pusula yazarak bunu evine götürüp hanımına vermesini istemiş. Kâğıda akşam yemeğinde misafirleri olacağı için evdeki kara koyunu kesip pişirmesini yazdığını, söylemiş.

Aslında kâğıtta on bir kardeşin en küçüğünün kesilmesi yazılmış. Küçük kardeş bu kâğıdı okuduktan sonra yazıları değiştirerek, kara koyunu kesmesini yazmış.

Dev akşamüstü on kardeşle eve dönmüş. Hep beraber kara koyunu yemişler ve yatmışlar, ama kardeşlerden en küçüğü uyumamış. Dev ile karısının konuşmalarını dinlemiş. Dev karısına fırını yakmasını ve on bir kardeşi pişirip yemelerini emretmiş.

Devin on bir tane kızı varmış. On bir kardeşin en küçüğü konuşulanları duyunca kızların tülbentleriyle, erkeklerin şapkalarını değiştirmiş. Dev ile karısı aceleyle erkek kardeşler yerine kendi çocuklarını fırına atmış. Bu karışıklıkta küçük kardeş ağabeylerini uyandırmış ve kaçmışlar.

Kardeşler küçük kardeşlerine: "Madem bu kadar akıllısın, devin çok güzel bir kilimi var git onu bize getir, yapabilir misin?" demişler. Küçük kardeş de: "Tabii ki yaparım." demiş ve evin çatısına çıkmış. Dev de o sırada yatıyormuş. Küçük kardeş tavana bir delik açmış. Sesleri duyan dev, tavana baktığında küçük kardeş devin gözlerine kırmızı biber dökmüş. Gözleri yanan dev bağırarak karısından su getirmesini istemiş. Bu kargaşada küçük kardeş kilimi almış ve kaçmış.

Kilimi alıp ağabeylerine götürdüğünde ağabeyleri: "Tabii kilimi almak basit; kolaysa devin huysuz atını getir." demişler.

Küçük çocuk tekrar devin evine gidip ahıra girmiş ve atın bir düğümünü çözmüş. At huysuzlanmış ve bunun üzerine dev atının yanına gelmiş. Küçük kardeş bir sepetin altına saklanmış. Dev kimsenin olmadığını görünce tekrar evine dönmüş. Küçük kardeş bir düğüm daha çözmüş.

Dev yine gelmiş ve çocuk yine saklanmış, bunun üzerine dev sinirlenerek evine dönmüş. Çocuk sepetin altından çıkarak son düğümü de çözmüş ama at çok huysuzlanmış. Dev bu sefer atın huysuzluk yaptığını düşünerek yanına gitmemiş. Küçük kardeş de atın üzerine binerek atı ağabeylerine götürmüştü...

Ağabeyleri yine bunu yapmanın da kolay olduğunu söylemişler ve küçük kardeşten devin kendisini getirmesini istemişler.

Dev hocalardan çok korkar ve saygı duyarımış. Bunu öğrenen küçük kardeş, hoca cübbesi giyerek elindeki çekiçle devin köprüsünü yıkmaya başlamış. Dev de hocaya: “Aman hocam, canım hocam yıkma köprümü ne istersen yaparım.” demiş. Hoca da deve: “Bana öyle bir araba yap ki dışarıdan kilitlenebilen ve kendi giden bir araba olsun!” demiş. Dev: “Tamam” demiş ve arabayı yapmaya koyulmuş. Dev arabayı yapıp getirmiş. Hoca da deve: “Bunun içine insan sığmaz ki.” demiş.

Dev de: “Aaa nasıl olur hocam, bu arabanın içine ben sığabiliyorsam herkes sığar” demiş. Hoca da devin arabaya binmesini istemiş. Devi arabaya bindirdikten sonra arabanın kapılarını kilitlemiş ve arabayı ağabeylerine götürmüş. Sonra bu arabayı devle beraber bir ağacın altına koymuşlar. Ağacın üzerine kocaman bir taş çıkarıp bu taşı on bir kardeşin hepsi birlikte arabanın üstüne atmışlar. Böylelikle devi ezip ondan kurtulmuşlar. Devın tüm malı mülkü bu on bir kardeşe kalmış ve bütün kardeşler mutlu bir yaşam sürdürmüşler...

SON

